

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (čtvrtého rozšířeného senátu)

8. května 2024*

„Přístup k dokumentům – Ochrana osobních údajů – Nařízení (ES) č. 1049/2001 – Dokumenty týkající se příspěvků a výdajů proplacených poslanci Parlamentu, jakož i platů a příspěvků jeho parlamentních asistentů – Odepření přístupu – Výjimka týkající se ochrany soukromí a osobnosti jednotlivce – Článek 4 odst. 1 písm. b) a odst. 6 nařízení (ES) č. 1049/2001 – Ochrana oprávněných zájmů subjektu údajů – Potřeba předání osobních údajů pro konkrétní účel ve veřejném zájmu – Článek 9 odst. 1 nařízení (EU) 2018/1725“

Ve věci T-375/22,

Luisa Izuzuiza, s bydlištěm v Berlíně (Německo),

Arne Semsrott, s bydlištěm v Berlíně,

Stefan Wehrmeyer, s bydlištěm v Berlíně,

zástupce: J. Pobjoy, BL,

žalobci,

proti

Evropskému parlamentu, zástupci: N. Lorenz a J.-C. Puffer, jako zmocněnci,

žalovanému,

TRIBUNÁL (čtvrtý rozšířený senát),

ve složení: M. van der Woude, předseda, R. da Silva Passos (zpravodaj), S. Gervasoni, N. Póltorak a T. Pynnä, soudci,

za soudní kancelář: A. Marghelis, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

po jednání konaném dne 5. října 2023,

vydává tento

* Jednací jazyk: angličtina.

Rozsudek

1 Žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se žalobci, L. Izuzquiza, A. Semsrott a S. Wehrmeyer, domáhají zrušení rozhodnutí Evropského parlamentu č. A(2021) 10718C ze dne 8. dubna 2022 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým jim byl odepřen přístup k dokumentům Parlamentu obsahujícím informace o příspěvcích získaných Ioannisem Lagosem a jeho parlamentními asistenty.

I. Skutečnosti předcházející sporu

- 2 Ioannis Lagos nastoupil do funkce poslance Parlamentu dne 2. července 2019 poté, co byl zvolen v Řecku.
- 3 Dne 7. října 2020 odsoudil Efeteio Athinon (Odvolací soud v Aténách, Řecko) I. Lagose k trestu odnětí svobody v délce třinácti let a osmi měsíců a k zaplacení pokuty pro účast na zločinném spolčení a vedení tohoto spolčení, jakož i za dva méně závažné trestné činy.
- 4 Dne 27. dubna 2021 zbavil Parlament na žádost řeckých orgánů I. Lagose imunity. Ten byl poté zatčen belgickými úřady a předán řeckým úřadům. Ioannis Lagos si v současné době odpykává svůj trest odnětí svobody v Řecku.
- 5 Po odsouzení za trestný čin, zbavení imunity a odnětí svobody se I. Lagos nevzdal svého mandátu evropského poslance. Takové odsouzení I. Lagose nevedlo ke sdělení řeckých orgánů Parlamentu týkajícímu se zbavení jeho mandátu.
- 6 Dne 7. prosince 2021 předložili žalobci na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. 2001, L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03, s. 331) Parlamentu žádost o přístup k dokumentům týkajícím se I. Lagose (dále jen „původní žádost“).
- 7 Ve své původní žádosti požádali žalobci o přístup ke všem dokumentům týkajícím se příspěvků poskytnutých I. Lagosovi v období od 7. října 2020 do 7. prosince 2021, a sice zaprvé na úhradu cestovních výdajů, výdajů na ubytování a souvisejících nákladů; zadruhé denních příspěvků nebo „příspěvků na pobyt“; zatřetí příspěvku na všeobecné výdaje, jakož i úhrad nákladů na odborné vzdělávání v jazycích a výdajů v oblasti IT a začtvrté na úhradu výdajů spojených s platy akreditovaných asistentů a místních parlamentních asistentů.
- 8 Dokumenty, o jejichž zpřístupnění žalobci požádali, zahrnovaly bez omezení: zaprvé všechny žádosti, stvrzenky, všechna vyúčtování výdajů, všechny jízdenky, všechny stavy počítačů kilometrů, všechny faktury nebo všechna vyúčtování předložená I. Lagosem týkající se příspěvků; zadruhé všechny související dokumenty nebo dokumenty týkající se úhrady příspěvků a zatřetí veškerou korespondenci s kanceláří I. Lagose, včetně interní korespondence a korespondence s třetími osobami, ohledně příspěvků, jakož i korespondence s administrativními útvary Parlamentu.
- 9 Dne 17. ledna 2022 souhlasili žalobci po výměně e-mailů s Parlamentem s omezením rozsahu původní žádosti na dokumenty z období od 7. října 2020 do 7. března 2021 (dále jen „dotyčné období“).

- 10 Ve svém rozhodnutí ze dne 4. února 2022 (dále jen „původní rozhodnutí“) odepřel Parlament žalobcům přístup k dokumentům, které byly předmětem původní žádosti.
- 11 Dne 28. února 2022 zaslali žalobci Parlamentu potvrzující žádost podle čl. 7 odst. 2 nařízení č. 1049/2001, v níž žádali, aby Parlament přezkoumal své původní rozhodnutí.
- 12 V napadeném rozhodnutí informoval Parlament žalobce, že s ohledem na omezení rozsahu původní žádosti na dotyčné období identifikoval dokumenty v následujících kategoriích: plat I. Lagose, jeho příspěvek na pobyt, náhrada cestovních výdajů, platy jeho akreditovaných asistentů a místních parlamentních asistentů, jakož i úhrada jeho cestovních výdajů jeho akreditovaných asistentů a místních parlamentních asistentů. S odkazem na čl. 4 odst. 1 písm. b) a odst. 6 nařízení č. 1049/2001, jakož i čl. 9 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. 2018, L 295, s. 39) potvrdil Parlament své původní rozhodnutí odepřít žalobcům přístup k požadovaným dokumentům.

II. Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

- 13 Na návrh soudce zpravodaje v rámci provádění důkazů podle čl. 91 písm. c) jednacího řádu Tribunálu, nařídil Tribunál Komisi předložení úplné kopie dokumentů, k nimž byl odepřen přístup. Vzhledem k tomu, že Parlament této žádosti vyhověl, nebyly tyto dokumenty v souladu s článkem 104 jednacího řádu předány žalobcům.
- 14 Na jednání žalobci prohlásili, že na rozdíl od toho, co uvedli v žalobě, vyjímají ze svých žalobních důvodů a argumentů své tvrzení, že jedním z účelů sledovaných jejich žádostí o přístup ke sporným dokumentům bylo přispět k tomu, aby veřejnost pochopila pravidla Parlamentu týkající se procesu zbavení poslanecké imunity. Toto prohlášení žalobců bylo zaznamenáno do protokolu z jednání.
- 15 Žalobci v podstatě navrhují, aby Tribunál:
 - zrušil napadené rozhodnutí;
 - uložil Parlamentu náhradu nákladů řízení.
- 16 Parlament navrhuje, aby Tribunál:
 - žalobu zamítl;
 - uložil žalobcům náhradu nákladů řízení.

III. Právní otázky

- 17 Na podporu své žaloby žalobci uplatňují dva žalobní důvody, z nichž první vychází z porušení čl. 4 odst. 1 písm. b) nařízení č. 1049/2001 ve spojení s čl. 9 odst. 1 písm. b) nařízení 2018/1725 a druhý, vznesený podpurně, vychází z porušení čl. 4 odst. 6 nařízení č. 1049/2001.

A. K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 4 odst. 1 písm. b) nařízení č. 1049/2001 ve spojení s čl. 9 odst. 1 písm. b) nařízení 2018/1725

- 18 Žalobci mají za to, že čl. 9 odst. 1 nařízení 2018/1725 ukládá Tribunálu povinnost „zváž[it] různé protichůdné zájmy“ za účelem určení, zda je „přiměřené“ tyto osobní údaje pro tento konkrétní účel předat, i kdyby bylo konstatováno porušení oprávněného zájmu. Podle žalobců nestačí, že orgán má za to, že existují důvody se domnívat, že by dotyčné předání mohlo poškodit oprávněné zájmy subjektu údajů. Vložení zvážení zájmů do čl. 9 odst. 1 nařízení 2018/1725 ve spojení s čl. 4 odst. 1 písm. b) nařízení č. 1049/2001 svěřilo Tribunálu širší posuzovací pravomoc, než jakou měl v rámci nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. 2001, L 8, s. 1; Zvl. vyd. 13/26, s. 102).
- 19 Žalobci rovněž tvrdí, že se nezdá, že by Parlament zpochybňoval, že čl. 9 odst. 1 nařízení 2018/1725 výslovně vyžaduje zvážení zájmů. Tento první žalobní důvod má dvě části.
- 20 První část vychází z nesprávného uplatnění podmínky nezbytnosti předání osobních údajů obsažených v dokumentech, jejichž zpřístupnění bylo požadováno. Ve druhé části žalobci tvrdí, že Parlament nesprávně dospěl k závěru, že po zvážení různých protichůdných zájmů ve smyslu čl. 9 odst. 1 písm. b) nařízení 2018/1725 bylo předání dotčených údajů nepřiměřené s ohledem na oprávněné zájmy I. Lagose a jeho asistentů.
- 21 V tomto ohledu je třeba zdůraznit, že na základě čl. 15 odst. 3 ES má každý unijní občan a každá fyzická osoba s bydlištěm nebo právnická osoba se sídlem v členském státě právo na přístup k dokumentům orgánů Unie, aniž jsou dotčeny zásady a podmínky stanovené v souladu s postupem uvedeným v článku 294 SFEU. V souladu s bodem 1 odůvodnění nařízení č. 1049/2001, uvedené nařízení je v souladu s vůlí vyjádřenou v čl. 1 druhém pododstavci SEU, vloženém Amsterodamskou smlouvou, že Smlouva představuje novou etapu v procesu vytváření stále užšího svazku mezi národy Evropy, v němž jsou rozhodnutí přijímána co nejotevřeněji a co nejbližší občanovi. Jak připomíná bod 2 odůvodnění uvedeného nařízení, právo na přístup veřejnosti k dokumentům orgánů souvisí s demokratickou povahou těchto orgánů (viz rozsudek ze dne 15. července 2015, Dennekamp v. Parlament, T-115/13, EU:T:2015:497, bod 35 a citovaná judikatura).
- 22 Navíc je třeba připomenout, že podle čl. 4 odst. 1 písm. b) nařízení č. 1049/2001 orgány odepřou přístup k dokumentu, pokud by zpřístupnění vedlo k porušení ochrany soukromí a osobnosti jednotlivce, zejména podle právních předpisů Společenství o ochraně osobních údajů.
- 23 Podle judikatury z toho vyplývá, že pokud žádost usiluje o přístup k osobním údajům ve smyslu čl. 3 odst. 1 nařízení 2018/1725, jsou ustanovení tohoto nařízení plně použitelná (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 16. července 2015, ClientEarth a PAN Europe v. EFSA, C-615/13 P, EU:C:2015:489, bod 44 a citovaná judikatura).
- 24 Osobní údaje tedy mohou být předmětem předání třetí osobě na základě nařízení č. 1049/2001 pouze tehdy, splňuje-li toto předání podmínky stanovené v čl. 9 odst. 1 písm. a) a b) nařízení 2018/1725 a představuje-li zákonné zpracování v souladu s podmínkami článku 5 téhož nařízení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 2. října 2014, Strack v. Komise, C-127/13 P, EU:C:2014:2250, bod 104).

- 25 V tomto ohledu se podle čl. 9 odst. 1 písm. b) nařízení 2018/1725 osobní údaje předávají jiným příjemcům usazeným v Unii, než jsou orgány a instituce Unie, pouze tehdy, pokud příjemce zjistí, že je nezbytné, aby tyto údaje byly předávány pro konkrétní účel ve veřejném zájmu, a správce v případě, že je důvod se domnívat, že mohou být poškozeny oprávněné zájmy subjektu údajů, shledá poté, co prokazatelně zváží různé protichůdné zájmy, že je přiměřené tyto osobní údaje pro tento konkrétní účel předat.
- 26 Ze samotného znění čl. 9 odst. 1 písm. b) nařízení 2018/1725 tudíž vyplývá, že toto ustanovení váže předání osobních údajů na splnění několika kumulativních podmínek.
- 27 Podle čl. 9 odst. 1 písm. b) nařízení 2018/1725, jak jej vyložil unijní soud, je nejprve na žadateli o přístup, aby prokázal nezbytnost předání osobních údajů pro konkrétní účel ve veřejném zájmu. Ke splnění této podmínky je třeba prokázat, že předání osobních údajů je nejvhodnějším opatřením z opatření, která by mohla být přijata k dosažení cíle sledovaného žadatelem, a že je tomuto cíli přiměřené, což vyžaduje, aby žadatel uvedl výslovné a legitimní odůvodnění [viz rozsudek ze dne 19. září 2018, *Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-Ouest (port de Brest) v. Komise*, T-39/17, nezveřejněný, EU:T:2018:560, bod 42 a citovaná judikatura]. Z toho vyplývá, že uplatnění podmínky spočívající v prokázání nezbytnosti předání osobních údajů pro konkrétní účel ve veřejném zájmu vede k uznání existence výjimky z pravidla stanoveného v čl. 6 odst. 1 nařízení č. 1049/2001, podle něhož žadatel není povinen odůvodnit svou žádost o přístup (rozsudky ze dne 15. července 2015, *Dennekamp v. Parlament*, T-115/13, EU:T:2015:497, bod 55, a ze dne 6. dubna 2022, *Saure v. Komise*, T-506/21, nezveřejněný, EU:T:2022:225, bod 25).
- 28 Pouze v případě, že je toto prokázáno, je na dotyčném orgánu, aby ověřil, zda neexistuje žádný důvod domnívat se, že by dotyčné předání mohlo poškodit oprávněné zájmy subjektu údajů, a v takovém případě ověřitelným způsobem zvážil různé protichůdné zájmy za účelem posouzení přiměřenosti požadovaného předání osobních údajů (viz rozsudek ze dne 16. července 2015, *ClientEarth a PAN Europe v. EFSA*, C-615/13 P, EU:C:2015:489, bod 47 a citovaná judikatura).
- 29 Argumentaci žalobců v rámci tohoto prvního žalobního důvodu je třeba zkoumat ve světle těchto úvah.

1. K první části, vycházející z nesprávného uplatnění podmínky nezbytnosti předání osobních údajů obsažených v dokumentech, jejichž zpřístupnění bylo požadováno

- 30 Žalobci mají v podstatě za to, že Parlament v napadeném rozhodnutí nesprávně dospěl k závěru, že předání osobních údajů nebylo nezbytné pro konkrétní účel ve veřejném zájmu ve smyslu čl. 9 odst. 1 písm. b) nařízení 2018/1725. Žalobci nejprve zpochybňují závěr Parlamentu, že neuvedli konkrétní veřejný zájem na zpřístupnění požadovaných dokumentů týkajících se výdajů I. Lagose.
- 31 Zprvce žalobci tvrdí, že konkrétní veřejný zájem jejich žádosti vyplýval z okolnosti, že I. Lagos byl odsouzen za konkrétní a velmi závažný trestný čin. Jejich žádost směřovala k usnadnění veřejné kontroly a zvýšené odpovědnosti s ohledem na částky vyplacené Parlamentem I. Lagosovi a na výdaje vynaložené I. Lagosem za výjimečných okolností, kdy byl odsouzen k trestu odnětí svobody na třináct let a osm měsíců, jakož i k peněžitému trestu za závažné trestné činy. Žalobci mají za to, že se nejedná o obecnou žádost ve prospěch zvýšené transparentnosti informací o výdajích I. Lagose nebo jiných poslanců Evropského parlamentu obecně a že se jejich žádost v tomto rozsahu liší od žádosti dotčené v rozsudku ze dne 25. září 2018, *Psara a další v. Parlament* (T-639/15 až T-666/15 a T-94/16, EU:T:2018:602).

- 32 Zadrugé podle žalobců okolnost, že některé informace (jako jsou obecné údaje týkající se platů vyplácených evropským poslancům a podmínky úhrady cestovních výdajů těchto poslanců) jsou již veřejně dostupné, což je okolnost, které se Parlament dovolává v napadeném rozhodnutí, neodpovídá zvláštnímu zájmu předložené žádosti o přístup k dokumentům týkající se výdajů I. Lagose, za jedinečných okolností případu tohoto poslance, který se týkal přístupu k přesným informacím vzhledem k mimořádným okolnostem závažného odsouzení tohoto poslance v trestním řízení.
- 33 Zatřetí mají žalobci za to, že Parlament nevysvětluje, jak by vnitřní a vnější kontroly uvedené v napadeném rozhodnutí mohly fungovat za okolností, kdy byl člen Parlamentu v průběhu svého mandátu odsouzen za závažné trestné činy. Domnívají se, že tyto kontroly nepostačují k odhalení případů, kdy jsou finanční prostředky přidělovány poslancům a následně použity pro trestnou činnost nebo jinou protiprávní činnost, ačkoli finanční podpora poskytovaná evropským poslancům musí být využita v rámci jejich oficiálních funkcí. Žalobci dodávají, že i když podle jejich názoru přísluší Parlamentu, aby prokázal, v čem jsou tyto kontroly dostatečné, domnívají se, že zpřístupnění požadovaných dokumentů by umožnilo důkladněji přezkoumat, zda jsou dotčené kontroly vhodné pro takové případy, jako je projednávaný případ.
- 34 Začtvrté žalobci tvrdí, že okolnost, že I. Lagos zůstal členem Parlamentu navzdory svému odsouzení v trestním řízení, nebrání legitimnímu veřejnému zájmu na přístup k požadovaným dokumentům. Domnívají se, že zpřístupnění těchto dokumentů by umožnilo větší transparentnost a lepší pochopení způsobu, jakým byly I. Lagosovi přiděleny finanční prostředky a jak jím byly použity v období po jeho odsouzení a před konečným rozhodnutím o zbavení poslancecké imunity dne 27. dubna 2021. Žalobci mají za to, že otázka, zda bylo vhodné, aby I. Lagos nadále čerpal veřejné prostředky, musí být předmětem veřejné diskuse, s vědomím, které konkrétní prostředky byly obdrženy a za jakým účelem.
- 35 Parlament tyto argumenty zpochybňuje.
- 36 Úvodem v rozsahu, v němž žalobci připouštějí, že dokumenty, jejichž zpřístupnění požadují, obsahují osobní údaje, je třeba nejprve ověřit, zda s ohledem na judikaturu citovanou v bodě 27 výše žalobci splnili svou povinnost stanovenou v čl. 9 odst. 1 písm. b) nařízení 2018/1725 prokázat nezbytnost předání uvedených údajů pro konkrétní účel ve veřejném zájmu.
- 37 V tomto ohledu je třeba zkoumat, zaprvé zda účel, kterého se dovolávají žalobci, aby jim byly předány předmětné osobní údaje, musí být považován za konkrétní účel ve veřejném zájmu, a zadrugé zda je požadované předání nezbytné, pokud jde jednak o I. Lagose a jednak o jeho parlamentní asistenty.
- a) K existenci konkrétního účelu ve veřejném zájmu**
- 38 Úvodem je třeba připomenout, že dokumenty, kterých se týká žádost o přístup, se týkají platu I. Lagose, jeho příspěvku na pobyt, příspěvku na všeobecné výdaje, úhrady jeho cestovních výdajů, platů jeho akreditovaných parlamentních asistentů a místních asistentů, jakož i úhrady cestovních výdajů jeho akreditovaných parlamentních asistentů a místních asistentů.
- 39 Dále je třeba také připomenout, že jak vyplývá ze statutu poslanců Parlamentu [rozhodnutí Evropského parlamentu 2005/684/ES, Euratom ze dne 28. září 2005 o přijetí statutu poslanců Evropského parlamentu (Úř. věst. 2005, L 262, s. 1), dále jen „status poslanců“], a rozhodnutí

předsednictva Evropského parlamentu 2009/C 159/01 ze dne 19. května a 9. července 2008, kterým se stanoví prováděcí opatření ke statutu poslanců Evropského parlamentu (Úř. věst. 2009, C 159, s. 1) mají poslanci nárok na tyto příspěvky a náhrady:

- odměnu stanovenou v článku 10 statutu poslanců ve výši 38,5 % základního platu soudce Soudního dvora Evropské unie; článek 1 rozhodnutí 2009/C 159/01 stanoví, že poslanci mají nárok na tuto odměnu ode dne zahájení výkonu mandátu do posledního dne měsíce, v jehož průběhu mandát skončí;
- úhradu výdajů spojených s výkonem mandátu podle čl. 20 odst. 1 statutu poslanců; odstavec 2 tohoto ustanovení stanoví, že v případě cest do pracovních míst a z nich a jiných služebních cest hradí Parlament skutečně vynaložené náklady, zatímco podle odstavce 3 téhož článku ostatní náklady spojené s výkonem mandátu mohou být hrazeny paušálně; v tomto ohledu:
 - článek 11 rozhodnutí 2009/C 159/01 stanoví, že cestovní výdaje jsou hrazeny na základě potvrzení o přítomnosti poslance a po předložení příslušných cestovních dokladů, a případně dalších dokladů;
 - článek 24 rozhodnutí 2009/C 159/01 stanoví příspěvek na pobyt za každý den, kdy jsou poslanci přítomni jednak v pracovním místě nebo v místě konání schůze a jednak na schůzi výboru nebo jiného orgánu vnitrostátního parlamentu, která se koná mimo bydliště poslance, v obou těchto případech musí být přítomnost poslance na daném místě řádně potvrzena; pokud se úřední činnost koná na území Unie, obdrží poslanci paušální příspěvek;
- příspěvek na všeobecné výdaje ve formě paušální částky v souladu s články 25 a 28 rozhodnutí 2009/C 159/01; tento příspěvek je určen na pokrytí nákladů vyplývajících z jejich parlamentních činností, zejména nákladů na provoz a údržbu kanceláře, nákladů na kancelářské potřeby a dokumentaci, nákladů na kancelářské zařízení, nákladů na reprezentaci nebo administrativní náklady;
- náhradu nákladů skutečně vzniklých zaměstnáváním osobních spolupracovníků poslanců podle článku 21 statutu poslanců; článek 33 rozhodnutí 2009/C 159/01 stanoví, že hrazeny mohou být pouze výdaje související s nezbytnou asistencí, která je přímo spojená s výkonem mandátu poslanců v Parlamentu, přičemž tyto výdaje nemohou v žádném případě pokrývat náklady spojené se soukromím poslanců.

40 V tomto ohledu je třeba upřesnit, že nezbytnost předání osobních údajů může spočívat na takovém obecném cíli, jako je právo veřejnosti na informace o chování poslanců Parlamentu při výkonu jejich funkcí, aniž je dotčena skutečnost, že pouze prokázání vhodnosti a přiměřenosti sledovaných cílů žádosti o zpřístupnění osobních údajů žalobci by Tribunálu umožnilo ověřit nezbytnost ve smyslu čl. 9 odst. 1 písm. b) nařízení 2018/1725 (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 25. září 2018, Psara a další v. Parlament, T-639/15 až T-666/15 a T-94/16, EU:T:2018:602, bod 92 a citovaná judikatura).

41 Jak bylo uvedeno v bodech 31 až 34 výše a jak účastníci řízení potvrdili na jednání, cílem, kterého se žalobci dovolávají za účelem předání dotčených dokumentů, bylo v podstatě seznámit se s konkrétními částkami, které Parlament přiznal I. Lagosovi během dotčeného období,

a způsobem, jakým byly tyto částky použity, s cílem usnadnit veřejnou kontrolu a zvýšenou odpovědnost s ohledem na zvláštní situaci I. Lagose. Žalobci měli za to, že tento účel přispívá k transparentnosti, pokud jde o způsob, jakým jsou vynakládány peníze daňových poplatníků, a zejména umožňuje občanům pochopit, zda tyto příspěvky přímo či nepřímo přispěly k financování trestné nebo protiprávní činnosti vykonávané I. Lagosem nebo k jejímu pokračování nebo mu umožnily vyhnout se dodržování soudního rozhodnutí členského státu Unie.

- 42 Kromě skutečnosti, že – jak bylo připomenuto v bodě 40 výše – nezbytnost předání osobních údajů může spočívat na obecném cíli, nejedná se v projednávané věci na rozdíl od toho, co tvrdí Parlament, o obecný účel, ale o účel konkrétně spojený se zvláštními okolnostmi projednávaného případu ve smyslu čl. 9 odst. 1 písm. b) nařízení 2018/1725, ke zjištění konkrétních částek, které Parlament přiznal I. Lagosovi během daného období, a způsobu, jakým byly použity příspěvky vyplacené Parlamentem I. Lagosovi v rámci výkonu jeho mandátu poslance.
- 43 Je totiž třeba upřesnit, že skutečnosti, které vedly k projednávané věci, jsou zcela výjimečné povahy, neboť se pojí k poslanci Parlamentu, který byl odsouzen k trestu odnětí svobody v délce třinácti let a osmi měsíců, který je uvězněn a který byl rovněž odsouzen k peněžitému trestu zejména za spáchání závažných trestných činů, a to účast na zločinném spolčení a vedení tohoto spolčení. Navzdory tomuto odsouzení, a dokonce i po svém zatčení a uvěznění však pan I. Lagos zůstal poslancem Parlamentu, a proto nadále pobíral příspěvky odpovídající výkonu této funkce. V takovém kontextu musí být považována za legitimní zejména skutečnost, že žalobci mohou chtít vědět, za jakým účelem a na která místa I. Lagos během dotčeného období podnikl cesty, které byly uhrazeny Parlamentem.
- 44 Za konkrétních okolností projednávaného případu musí být tudíž účel spočívající v seznámení se s konkrétními částkami, které Parlament přiznal I. Lagosovi během dotčeného období, a způsob, jakým byly tyto částky použity, za účelem usnadnění veřejné kontroly a zvýšené odpovědnosti s ohledem na přístup I. Lagose k veřejným prostředkům, a tedy příspěví k transparentnosti způsobu, jakým jsou vynakládány peníze daňových poplatníků, považován za konkrétní účel ve veřejném zájmu ve smyslu čl. 9 odst. 1 písm. b) nařízení 2018/1725. Parlament tedy v napadeném rozhodnutí neprávem odmítl uznat takový účel za konkrétní účel ve veřejném zájmu.

b) K nezbytnosti předání osobních údajů

- 45 Ve světle judikatury citované v bodě 27 výše je kromě toho třeba analyzovat, zda žalobci prokázali nezbytnost předání osobních údajů. Je tedy třeba ověřit, zda požadované předání údajů bylo jednak nejvhodnějším opatřením z opatření, která by mohla být přijata k dosažení konkrétního účelu ve veřejném zájmu sledovaného žalobci, a jednak zda bylo přiměřené tomuto účelu.
- 46 V tomto ohledu je třeba nejprve zkoumat, zda se žalobcům podařilo prokázat nezbytnost předání osobních údajů týkajících se I. Lagose uvedených v dotčených dokumentech. Nezbytnost předání osobních údajů týkajících se akreditovaných a místních asistentů I. Lagose uvedených v dotčených dokumentech bude zkoumána níže v bodech 66 až 79.

1) K nezbytnosti předání dotčených osobních údajů, pokud jde o I. Lagose

47 Zprvce má Parlament v podstatě za to, že informace o finančních a sociálních právech poslanců jsou již veřejně dostupné a takto dostupné informace představují vhodnější opatření k dosažení sledovaného účelu než předávání osobních údajů týkajících se I. Lagose. Zadruhé má Parlament za to, že vnitřní a vnější kontroly týkající se finančních a sociálních práv jeho členů a výdajů na tato práva jsou vhodnější pro kontrolu legality a řádného použití částek, které Parlament vyplatil I. Lagosovi, než veřejné zpřístupnění osobních údajů, které se ho týkají.

i) K argumentu, že informace o finančních a sociálních právech poslanců jsou již veřejně dostupné

48 Pokud jde o argument, podle kterého jsou informace o finančních a sociálních právech poslanců již veřejně dostupné, je třeba zprvce připomenout, že podle judikatury se právo veřejnosti na přístup k dokumentům zakotvené nařízením č. 1049/2001 týká pouze dokumentů orgánů, které tyto orgány skutečně mají, v tom smyslu, že se toto právo nemůže vztahovat na dokumenty, které orgány nemají v držení nebo které neexistují (viz rozsudek ze dne 25. září 2018, Psara a další v. Parlament, T-639/15 až T-666/15 a T-94/16, EU:T:2018:602, bod 27 a citovaná judikatura).

49 Z článků 25 a 26 rozhodnutí 2009/C 159/01 vyplývá, že poslanci Parlamentu pobírají měsíční paušální příspěvek na všeobecné výdaje na základě jediné žádosti podané na začátku svého mandátu.

50 S ohledem na paušální povahu příspěvku na všeobecné výdaje nemá Parlament k dispozici žádný doklad, který by z věcného či časového hlediska podrobně uváděl, jak jeho členové používají uvedený příspěvek, jak potvrdil na jednání.

51 Zadruhé je třeba uvést, že odměna stanovená v článku 10 statutu poslanců, který představuje měsíční plat poslanců, je jim rovněž vyplácena automaticky. Parlament tedy nemá k dispozici žádný doklad, který by podrobně uváděl, na co jeho členové tuto odměnu používají.

52 Zatřetí je třeba konstatovat, že informace obsažené v dokumentech, které má Parlament k dispozici a které se týkají příspěvku na všeobecné výdaje a odměny stanovené v článku 10 statutu poslanců, jsou volně a bezplatně přístupné veřejnosti, jelikož jsou dostupné na internetových stránkách Parlamentu, jak Parlament zdůraznil v napadeném rozhodnutí (viz poznámka pod čarou 19 napadeného rozhodnutí) a potvrdil na jednání.

53 Na internetových stránkách Parlamentu je totiž možné nalézt podrobné a přesné informace o měsíční částce obdržené všemi poslanci po odečtení evropské daně a příspěvků na sociální zabezpečení z titulu uvedené odměny stanovené v článku 10 statutu, tedy stejné odměny, kterou pobírají všichni poslanci. Lze zde rovněž nalézt přesnou paušální částku příspěvku na všeobecné výdaje poskytovaného poslancům. Tyto informace tedy žalobcům umožnily získat nezbytné a přiměřené informace o přesných výších částek, které byly z tohoto titulu měsíčně vypláceny I. Lagosovi.

54 Z toho vyplývá, že pokud jde o odměnu stanovenou v článku 10 statutu poslanců, jakož i o příspěvek na všeobecné výdaje, lze mít za to, že zpřístupnění dotčených osobních údajů není nejvhodnějším opatřením k dosažení účelu sledovaného žalobci, jelikož žalobci měli možnost získat tyto údaje přístupem na internetové stránky Parlamentu.

- 55 Ve světle judikatury citované v bodě 27 výše se žalobcům tudíž nepodařilo prokázat nezbytnost takového předání.
- 56 Situace je odlišná, pokud jde o úhradu cestovních výdajů a vyplácení příspěvku na pobyt poslanců, jelikož informace, které jsou v tomto ohledu veřejně dostupné na internetových stránkách Parlamentu, se týkají pouze platných pravidel pro přiznání takového příspěvku, jakož i podmínek použitelných na úhradu cestovních výdajů. Tyto výdaje a příspěvky jsou přitom vypláceny pouze tehdy, pokud poslanci za tímto účelem podají žádost útvarům Parlamentu, případně doprovázenou doklady.
- 57 Z toho jednak vyplývá, že veřejně dostupné informace týkající se cestovních výdajů a příspěvku na pobyt neumožňují zjistit částky, které Parlament vyplatil I. Lagosovi při výkonu jeho mandátu poslance během dotčeného období. Úhrada těchto částek totiž závisela na žádostech podaných za tímto účelem I. Lagosem.
- 58 Kromě toho ani veřejně dostupné informace týkající se cestovních výdajů a příspěvku na pobyt neumožňují zjistit, jaký byl účel cesty, cíl nebo trasa uskutečněná I. Lagosem. Jak přitom tvrdili žalobci, předání dotčených osobních údajů, pokud jde o cestovní výdaje a příspěvek na pobyt, umožňuje veřejnosti přístup k těmto informacím.
- 59 Přístup k těmto dokumentům může být pro žalobce relevantní v rozsahu, v němž umožňují seznámit se s činností I. Lagose během dotčeného období s vědomím, že byl v té době odsouzen, ale ještě nebyl uvězněn, a poskytnout tak údaje o možném použití veřejných prostředků v případných protiprávních činnostech, které mohl I. Lagos při svých cestách provádět, i když tyto dokumenty neobsahovaly přesné údaje o způsobu, jakým poslanec vynaložil přidělené částky.
- 60 Z toho vyplývá, že za zvláštních okolností projednávaného případu je zpřístupnění dotčených osobních údajů týkajících se dokladů o cestovních výdajích a příspěvku na pobyt I. Lagose vhodnějším opatřením k dosažení účelu sledovaného žalobci než přístup k informacím, které jsou již veřejně přístupné.

ii) K argumentu, že vnitřní a vnější kontroly existující v Parlamentu jsou vhodnější pro kontrolu legality a řádného použití částek vyplacených Parlamentem I. Lagosovi než veřejné zpřístupnění osobních údajů

- 61 Pokud jde o argument, že vnitřní a vnější kontroly existující v Parlamentu jsou vhodnější pro kontrolu legality a řádného použití částek vyplacených Parlamentem I. Lagosovi, je třeba konstatovat, že dotčené kontroly mají především za cíl posoudit soulad uskutečněných plateb s platnou právní úpravou.
- 62 Bez ohledu na otázku, zda byla tato právní úprava dodržena, je přitom zájmem, kterého se dovolávají žalobci, umožnit veřejnosti seznámit se s konkrétními částkami, které Parlament přiznal I. Lagosovi během dotčeného období, a se způsobem, jakým byly tyto částky použity k usnadnění veřejné kontroly a zvýšené odpovědnosti s ohledem na zvláštní situaci I. Lagose.
- 63 Tyto vnitřní a vnější kontroly neumožňují dosáhnout konkrétní účel ve veřejném zájmu, kterého se žalobci dovolávají k odůvodnění předání požadovaných dokumentů. Na rozdíl od toho, co tvrdí Parlament, tedy tyto kontroly nelze považovat za vhodnější než předání osobních údajů týkajících se I. Lagose.

64 Za zvláštních okolností projednávaného případu je tudíž třeba mít za to, že předání osobních údajů uvedených v dokladech týkajících se cestovních výdajů a příspěvku na pobyt, které obdržel I. Lagos, představuje ve světle judikatury citované v bodě 27 výše opatření nezbytné k dosažení konkrétního účelu ve veřejném zájmu, kterého se žalobci dovolávají k odůvodnění předání dotčených osobních údajů.

65 Ze všech předcházejících úvah vyplývá, že Parlament měl nesprávně za to, že pokud jde o dokumenty týkající se náhrady cestovních výdajů a příspěvku na pobyt, které I. Lagos obdržel, žalobci nesplnili povinnost stanovenou v čl. 9 odst. 1 písm. b) nařízení 2018/1725 prokázat nezbytnost předání osobních údajů pro konkrétní účel ve veřejném zájmu.

2) K nezbytnosti předání dotčených osobních údajů, pokud jde o akreditované a místní asistenty I. Lagose

66 Parlament tvrdí, že akreditovaní a místní parlamentní asistenti I. Lagose nevykonávají veřejné funkce. Parlament tak v napadeném rozhodnutí podpůrně v rámci zvážení různých protichůdných zájmů vyloučil přiměřenost požadovaného předání osobních údajů týkajících se uvedených parlamentních asistentů.

67 Článek 21 odst. 1 statutu poslanců stanoví, že osobní asistenty poslanců si vybírají sami poslanci.

68 Podle čl. 21 odst. 2 statutu poslanců sice hradí Parlament náklady skutečně vzniklé zaměstnáváním osobních asistentů poslanců, avšak čl. 21 odst. 3 téhož statutu uvádí, že Parlament stanoví podmínky pro uplatňování tohoto nároku.

69 Podmínky týkající se úhrady výdajů na parlamentní asistenty jsou poté stanoveny prováděcími opatřeními. Zejména článek 33 rozhodnutí 2009/C 159/01 stanoví omezení měsíční částky výdajů, které může v tomto ohledu uhradit Parlament. Mechanismus úhrady výdajů na parlamentní asistenty je spuštěn tím, že poslanec správně předloží žádost o úhradu výdajů, k níž je připojena smlouva uzavřená s asistentem, která stanoví jeho úkoly.

70 Z toho vyplývá, že tyto výdaje týkající se parlamentních asistentů jsou spojeny s výkonem mandátu poslance, i když se jedná o výdaje, které hradí přímo Parlament.

71 V tomto ohledu je třeba zdůraznit, že, jak bylo připomenuto v bodě 41 výše, předáním dotčených dokumentů se žalobci snažili získat informace umožňující pochopit, zda částky poskytnuté I. Lagosovi, včetně částek týkajících se jeho výdajů na parlamentní asistenty, přímo či nepřímo přispěly k financování trestné nebo protiprávní činnosti vykonávané I. Lagosem nebo k jejímu pokračování. Jak totiž žalobci tvrdí v bodě 66 žaloby, přístup k dokumentům obsahujícím informace o asistencích I. Lagose byl požadován pouze za účelem získání informací o jeho úloze.

72 Pokud jde o platy parlamentních asistentů, jsou těmto asistentům vypláceny bez ohledu na jejich konkrétní činnost v rámci činností parlamentní asistence pro I. Lagose. Předání dokumentů týkajících se vyplácení těchto platů tedy nemůže žalobcům poskytnout informace o případném přímém či nepřímém příspěvku na financování trestné nebo protiprávní činnosti vykonávané I. Lagosem nebo k jejímu pokračování.

73 Ve světle judikatury citované v bodě 27 výše se žalobcům tudíž nepodařilo prokázat nezbytnost takového předání.

- 74 Naproti tomu, jelikož cestovní výdaje parlamentních asistentů I. Lagose úzce souvisejí s jeho činnostmi, a i když tito asistenti nezastávají veřejné funkce, nelze vyloučit, že tyto výdaje mohou poskytnout údaje o případném, byť nepřímém, vztahu k protiprávním činnostem I. Lagose. Tyto cesty jsou totiž uskutečňovány na žádost poslance a mohou poskytnout informace o jejich předmětu a lokalitě, jakož i o sledované trase, které by mohly být spojeny s případnými protiprávními činnostmi I. Lagose.
- 75 Takové předání tedy představuje opatření vhodné k dosažení účelu, kterého se žalobci dovolávají k odůvodnění předání dotčených osobních údajů.
- 76 Kromě toho je třeba konstatovat, že Parlament netvrdil, že informace týkající se částek vyplacených parlamentním asistentům z titulu úhrady cestovních výdajů jsou veřejně dostupné. Z toho vyplývá, že pokud jde o doklady týkající se úhrady cestovních výdajů asistentů I. Lagose, požadované předání je nejvhodnějším prostředkem k dosažení účelu dovolávaného žalobci.
- 77 V tomto ohledu je třeba rovněž připomenout, že vnitřní a vnější kontroly existující v Parlamentu neumožňují dosáhnout konkrétního účelu ve veřejném zájmu, kterého se žalobci dovolávají k odůvodnění předání požadovaných dokumentů (viz bod 63 výše), včetně dokumentů týkajících se cestovních výdajů parlamentních asistentů I. Lagose. Podobně jako bylo konstatováno v bodě 63 výše, pokud jde o I. Lagose, tyto kontroly tedy nelze považovat za vhodnější než předání osobních údajů týkajících se parlamentních asistentů I. Lagose.
- 78 Za zvláštních okolností projednávaného případu tedy předání osobních údajů uvedených v dokladech týkajících se úhrady cestovních výdajů parlamentních asistentů I. Lagose představuje ve světle judikatury citované v bodě 27 výše opatření nezbytné ke splnění účelu, kterého se žalobci dovolávají, aby odůvodnili předání dotčených osobních údajů.
- 79 Z předcházejících úvah vyplývá, že Parlament měl nesprávně za to, že pokud jde o dokumenty týkající se úhrad cestovních výdajů, které obdrželi asistenti I. Lagose, žalobci nesplnili povinnost stanovenou v čl. 9 odst. 1 písm. b) nařízení 2018/1725 prokázat nezbytnost předání osobních údajů pro konkrétní účel ve veřejném zájmu.

2. K druhé části, vycházející z neexistence nepřiměřeného zásahu do oprávněných zájmů osoby dotčené požadovaným předáním

- 80 V rámci druhé části prvního žalobního důvodu mají žalobci v podstatě za to, že Parlament nesprávně dospěl k závěru, že když podpůrně zvážil různé protichůdné zájmy ve smyslu čl. 9 odst. 1 písm. b) nařízení 2018/1725, bylo s ohledem na oprávněné zájmy I. Lagose a jeho asistentů nepřiměřené předat dotčené osobní údaje.
- 81 Parlament argumenty vznesené žalobci zpochybňuje.
- 82 Zprv má Parlament za to, že tyto argumenty jsou neúčinné. Má za to, že jelikož požadavky na předání osobních údajů vyplývající z čl. 9 odst. 1 písm. b) nařízení 2018/1725 mají kumulativní povahu, měla by se uplatnit výjimka týkající se ochrany soukromí a osobnosti jednotlivce stanovená v čl. 4 odst. 1 písm. b) nařízení č. 1049/2001, pokud příjemce, jako je tomu v projednávané věci, neprokáže, že předání požadovaných osobních údajů je nezbytné s ohledem na konkrétní účel ve veřejném zájmu. V důsledku toho nemůže mít podle Parlamentu případné pochybení v úvahách uvedených jen podpůrně, pokud jde o oprávněné zájmy I. Lagose a jeho asistentů, jakož i nepřiměřenost předání, vliv na napadené rozhodnutí.

- 83 Zadruhé má Parlament za to, že argumenty navrhovatelů jsou v každém případě neopodstatněné.
- 84 Parlament má v podstatě za to, že v napadeném rozhodnutí identifikoval oprávněné zájmy subjektů údajů, které by mohly být poškozeny veřejným zpřístupněním jejich osobních údajů. Pokud jde o I. Lagose, jedná se o zaprvé svobodný výkon mandátu poslance Parlamentu, který zahrnuje zejména svobodu setkat se s osobami podle svého výběru, svobodu účastnit se schůzí, konferencí a oficiálních činností, skutečnost, že je informován o rozpravách a hlasování v Parlamentu, jakož i právo požádat o pomoc, vybrat si své zaměstnance, volně stanovit jejich platy v určitých mezích a vyslat je na služební cestu. Parlament má za to, že zpřístupnění osobních údajů týkajících se výkonu mandátu I. Lagose, včetně místa jeho bydliště, by veřejnosti umožnilo sledování a profilování poslance a jeho asistentů, což by narušilo svobodný výkon jeho mandátu.
- 85 Zadruhé podle Parlamentu v rozsahu, v němž se vztahuje k opakující se činnosti poslance, by zpřístupnění dotčených osobních údajů mohlo rovněž představovat riziko pro bezpečnost I. Lagose.
- 86 Pokud jde o asistenty I. Lagose, Parlament měl za to, že nevykonávají veřejnou funkci, a tedy mají legitimní zájem na ochraně osobních údajů, které se jich týkají.
- 87 V tomto ohledu je třeba připomenout, že pokud jde o čl. 8 písm. b) nařízení č. 45/2001, judikatura vyžaduje, aby orgán nebo instituce Unie, když je prokázána nezbytnost předání osobních údajů, kterým je předložena žádost o přístup k dokumentům obsahujícím takové údaje, zvážily jednotlivé zájmy dotčených osob a ověřily, zda neexistuje důvod domnívat se, že by takové předání mohlo poškodit oprávněné zájmy subjektu údajů (viz rozsudek ze dne 15. července 2015, Dennekamp v. Parlament, T-115/13, EU:T:2015:497, bod 116 a citovaná judikatura). Tato judikatura je obdobně použitelná na projednávanou věc, i když čl. 8 písm. b) nařízení č. 45/2001 byl mezitím nahrazen článkem 9 odst. 1 písm. b) nařízení 2018/1725. Posledně uvedené ustanovení, jehož obsah je připomenut v bodě 25 výše, totiž rovněž stanoví povinnost prokazatelného zvážení různých protichůdných zájmů v rámci přezkumu žádosti o předání osobních údajů.
- 88 V projednávané věci je tedy třeba posoudit, zda Parlament ověřil, zda existují důvody se domnívat, že dotčené předání mohlo poškodit oprávněné zájmy I. Lagose a jeho asistentů, a v takovém případě, zda tento orgán prokazatelně zvážil různé protichůdné zájmy za účelem posouzení přiměřenosti předání dotčených osobních údajů.
- 89 Je tedy třeba zkoumat, zda měl Parlament právem za to, že předání osobních údajů obsažených v dotčených dokumentech není přiměřené ve smyslu čl. 9 odst. 1 písm. b) nařízení 2018/1725, vykládaného ve světle odstavce 3 tohoto článku, jelikož oprávněné zájmy I. Lagose a jeho asistentů převažují nad zájmy uvedenými žalobci.
- 90 V tomto ohledu, pokud jde o první argument vznesený Parlamentem stran I. Lagose, a sice zájem chránit svobodný výkon mandátu poslance, je třeba připomenout, že podle čl. 2 odst. 1 statutu poslanců jsou poslanci svobodní a nezávislí. Tuto základní záruku spojenou s mandátem poslanců, zástupců volených ve všeobecných volbách občany Unie, vzal Parlament správně v úvahu při vážení zájmů, které měl provést. V projednávané věci je však třeba, jak vyplývá z bodů 56 až 60 výše, v této části zkoumat žádost o přístup ke sporným dokumentům pouze v rozsahu, v němž se týká informací týkajících se úhrad cestovních výdajů a příspěvků na pobyt, které obdržel I. Lagos. V tomto ohledu je třeba konstatovat, že seznámení veřejnosti s takovými cestami nemůže jakkoli omezit svobodný výkon mandátu I. Lagose, zejména pokud jde o cesty,

na které se vztahuje žádost o přístup v projednávaném případě, které se všechny uskutečnily v minulosti. Zpřístupnění míst, kam se I. Lagos v průběhu dotčeného období vydal, totiž nemůže ovlivnit podmínky, za kterých během tohoto období vykonával svůj mandát poslance. Dále pokud jde o cesty I. Lagose v rámci událostí veřejné povahy, jako je jeho účast na schůzích nebo veřejných ceremoniálech, nelze zpřístupnění dokumentů týkajících se úhrady cestovních výdajů a příspěvků na pobyt, které obdržel I. Lagos za takové činnosti, považovat za nepřiměřené. Nebylo ani prokázáno, jakým způsobem mohlo zpřístupnění informací o uskutečněných cestách ovlivnit svobodný výkon mandátu evropského poslance. Tento argument Parlamentu tedy musí být odmítnut.

- 91 Pokud jde o druhý argument předložený Parlamentem, pokud jde o I. Lagose, a sice zájem na zajištění bezpečnosti I. Lagose, pokud jde o dokumenty týkající se příspěvků na pobyt a úhrad cestovních výdajů pobíraných v minulosti, bezpečnost dotčeného poslance již nemůže být v zásadě považována za ohroženou předáním dotčených osobních údajů, jelikož se jedná o cesty, které se již uskutečnily před okamžikem podání žádosti žalobců. Je pravda, že zpřístupnění opakujících se míst cesty I. Lagose, zejména do soukromého bydliště v Řecku, veřejnosti by mohlo ohrozit jeho bezpečnost, zejména pokud by ve zpřístupněných dokumentech byla uvedena osobní adresa dotčeného. Parlamentu nicméně přísluší, aby při zvážení zájmů poskytl přístup k informacím nezbytným pro sledovaný účel ve veřejném zájmu a přitom dbal na ochranu osobních údajů nezbytnou pro bezpečnost I. Lagose. Pokud jde o otázku, zda by bezpečnost I. Lagose mohla být ohrožena při budoucích cestách při výkonu jeho poslaneckého mandátu, stačí připomenout, že jelikož byl I. Lagos uvězněn, nemohl ke dni přijetí napadeného rozhodnutí cestovat a nemůže cestovat ani ke dni vyhlášení tohoto rozsudku. Otázka jeho bezpečnosti při takových hypotetických cestách tudíž nevystává. S ohledem na zvláštní okolnosti projednávaného případu musí být tedy tento argument, který ostatně není Parlamentem dostatečně podložen, rovněž odmítnut.
- 92 Je rovněž třeba připomenout, že I. Lagos byl odsouzen k dlouholetému trestu odnětí svobody za závažné trestné činy účasti na zločinném spolčení a vedení tohoto spolčení. Jak bylo uvedeno v rámci analýzy první části tohoto prvního žalobního důvodu, účelem, kterého se žalobci dovolávají k prokázání nezbytnosti předání dotčených dokumentů, je znát konkrétní výše částek přidělených Parlamentem I. Lagosovi, týkající se příspěvků na pobyt a úhrad cestovních výdajů během dotčeného období a způsobu, jakým I. Lagos tyto částky použil, k usnadnění veřejné kontroly a zvýšené odpovědnosti, zejména s ohledem na skutečnost, že Parlament nadále platil částky I. Lagosovi navzdory jeho odsouzení. Jak bylo totiž uvedeno v bodě 59 výše, k dotčeným cestám docházelo v době, kdy již byl I. Lagos odsouzen za závažné trestné činy, a bylo tedy legitimní, aby žalobci mohli získat informace o účelu a destinacích těchto cest.
- 93 Riziko případného zásahu do svobodného výkonu poslaneckého mandátu I. Lagose a jeho bezpečnosti tedy za zvláštních okolností projednávaného případu nestačí k odůvodnění odepření zpřístupnění dotčených osobních údajů s ohledem na legitimní zájem žalobců na takovém zpřístupnění.
- 94 Pokud jde o argument Parlamentu týkající se asistentů I. Lagose, podle kterého tito asistenti mají legitimní zájem na ochraně svých osobních údajů z důvodu, že nevykonávají veřejnou funkci (viz bod 86 výše), je třeba konstatovat, jak vyplývá z bodů 74 až 78 výše, i když je pravda, že uvedení parlamentní asistenti nemají veřejný mandát, nelze vyloučit, že předání osobních údajů obsažených v dokumentech týkajících se cestovních výdajů uvedených asistentů může poskytnout vodítka k případné, byť nepřímé, vazbě na trestnou nebo protiprávní činnost vykonávanou I. Lagosem.

- 95 Z tohoto důvodu je třeba tento argument Parlamentu odmítnout.
- 96 Je tudíž třeba mít za to, že Parlament měl nesprávně za to, že předání osobních údajů by poškodilo oprávněné zájmy I. Lagose a jeho asistentů a že po zvážení různých protichůdných zájmů by takové předání nebylo přiměřené.
- 97 Ze všech předcházejících úvah vyplývá, že prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 4 odst. 1 písm. b) nařízení č. 1049/2001 ve spojení s čl. 9 odst. 1 písm. b) nařízení 2018/1725, musí být vyhověno v rozsahu, v němž se týká odepření přístupu k dokumentům obsahujícím jednak osobní údaje týkající se úhrady cestovních výdajů a příspěvků na pobyt vyplacených I. Lagosovi Parlamentem a jednak osobní údaje týkající se parlamentních asistentů I. Lagose, které se týkají úhrady cestovních výdajů posledně jmenovaných, a ve zbývajících částech musí být zamítnut.

B. Ke druhému žalobnímu důvodu, vznesenému podpůrně, vycházejícímu z porušení čl. 4 odst. 6 nařízení č. 1049/2001

- 98 Podle žalobců Parlament v napadeném rozhodnutí nezohlednil skutečnost, že čl. 4 odst. 6 uvedeného jednacího řádu vyžaduje alespoň částečné poskytnutí všech dokumentů dotčených v jejich žádosti.
- 99 Žalobci zaprvé tvrdí, že je nepřesné tvrdit, jak učinil Parlament v napadeném rozhodnutí, že odstranění osobních údajů z dotčených dokumentů je zbavuje veškerého užitečného účinku. Žalobci tvrdí, že na rozdíl od okolností, které vedly k vydání rozsudku ze dne 25. září 2018, Psara a další v. Parlament (T-639/15 až T-666/15 a T-94/16, EU:T:2018:602), kdy se jednalo o žádost o informace týkající se výdajů všech členů Parlamentu, se jejich žádost týkala pouze jednoho člena Parlamentu, a proto odstranění osobních údajů nezbavil přístup k těmto dokumentům užitečného účinku.
- 100 Zadruhé mají žalobci za to, že Parlament v napadeném rozhodnutí nesprávně tvrdil, že přístup k dotčeným dokumentům nezajišťuje odpovídající ochranu soukromí a osobnosti jednotlivce, jelikož předmět žádosti pojí všechny uvedené dokumenty s I. Lagosem. Žalobci mají za to, že výmaz osobních informací týkajících se I. Lagose a jeho asistentů dostatečně chrání jejich soukromí, přičemž odpovídá zvláštnímu zájmu na zpřístupnění.
- 101 Parlament tyto argumenty zpochybňuje. Kromě toho tvrdí, že argumenty žalobců jsou opožděné, neboť byly předloženy poprvé až ve fázi repliky, a tudíž nepřipustné.
- 102 V tomto ohledu je třeba zaprvé připomenout, že jak bylo konstatováno v bodě 97 výše, prvnímu žalobnímu důvodu bylo částečně vyhověno, pokud jde o odepření přístupu k dokumentům obsahujícím jednak osobní údaje týkající se I. Lagose, které se týkají úhrad cestovních výdajů a příspěvků na pobyt vyplacených I. Lagosovi Parlamentem, a jednak osobní údaje týkající se parlamentních asistentů I. Lagose, které se týkají úhrady cestovních výdajů uvedených asistentů. V důsledku toho není třeba v tomto ohledu zkoumat druhý žalobní důvod, který se týká pouze případného částečného zpřístupnění takových dokumentů na základě čl. 4 odst. 6 nařízení č. 1049/2001.
- 103 Zadruhé, jak bylo konstatováno v bodě 97 výše, první žalobní důvod byl zamítnut v rozsahu, v němž se týkal odepření přístupu k dokumentům týkajícím se výší částek obdržených I. Lagosem z titulu odměny stanovené v článku 10 statutu poslanců, jakož i příspěvku na všeobecné výdaje,

a dále k dokumentům týkajícím se platů akreditovaných a místních asistentů I. Lagose. Je tedy třeba zkoumat, zda měl Parlament na základě čl. 4 odst. 6 nařízení č. 1049/2001 poskytnout částečný přístup k těmto dokumentům očištěným od všech osobních údajů.

- 104 V tomto ohledu je třeba připomenout, že Parlament v napadeném rozhodnutí uvedl, že skrytí osobních údajů v dotčených dokumentech nezajišťuje přiměřenou ochranu soukromí a osobnosti jednotlivce, jelikož předmět žádosti pojí všechny uvedené dokumenty s I. Lagosem a jeho parlamentními asistenty. Parlament měl dále za to, že zpřístupnění verze požadovaných dokumentů očištěné od všech osobních údajů by přístup k těmto dokumentům zbavilo veškerého užitečného účinku s ohledem na účel sledovaný žalobci v jejich žádosti o přístup.
- 105 Pokud jde přitom o dokumenty týkající se výše částek obdržných I. Lagosem z titulu odměny stanovené v článku 10 statutu poslanců a příspěvku na všeobecné výdaje, jak bylo konstatováno v bodě 55 výše, žalobci neprokázali nezbytnost takového předání, jelikož měli možnost získat údaje, které hledali, přístupem na internetovou stránku Parlamentu.
- 106 Vzhledem k tomu, že tyto dokumenty nejsou nezbytné ke sledování účelu, kterého se žalobci dovolávají na podporu své žádosti o přístup k dokumentům, není předání takových dokumentů očištěných od osobních údajů nijak užitečné s ohledem na uvedený účel sledovaný žalobci v jejich žádosti o přístup. Takový částečný přístup by totiž žalobcům neumožnil získat více informací, než které mohli nalézt na internetových stránkách Parlamentu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 25. září 2018, Psara a další v. Parlament, T-639/15 až T-666/15 a T-94/16, EU:T:2018:602, bod 126).
- 107 Pokud jde dále o dokumenty týkající se platů akreditovaných a místních asistentů I. Lagose, je třeba připomenout, že jak bylo konstatováno v bodě 72 výše, předání osobních údajů obsažených v těchto dokumentech nemůže žalobcům poskytnout informace o případném přímém či nepřímém poskytnutí dotčených částek na financování trestné nebo protiprávní činnosti vykonávané I. Lagosem nebo k jejímu pokračování. V bodě 73 výše bylo konstatováno, že se žalobcům nepodařilo prokázat nezbytnost takového předání.
- 108 Z toho *a fortiori* vyplývá, že předání takových dokumentů očištěných o všechny osobní údaje by rovněž neumožnilo žalobcům získat informace s ohledem na uvedený účel sledovaný jejich žádostí o přístup. Takové předání by tedy nemělo žádný užitečný účinek s ohledem na účel sledovaný žalobci.
- 109 Z toho vyplývá, že Parlament nebyl povinen poskytnout částečný přístup k dokumentům uvedeným v bodě 103 výše.
- 110 Druhý žalobní důvod tedy musí být zamítnut jako neopodstatněný, aniž je třeba se vyjadřovat k ostatním argumentům, jichž se v tomto ohledu dovolává Parlament, a k přípustnosti, zpochybňované Parlamentem, některých argumentů předložených žalobci.
- 111 Nesprávná posouzení konstatovaná v bodech 65, 78 a 96 výše, týkající se přístupu k dokumentům obsahujícím osobní údaje týkající se I. Lagose, které se týkají úhrad cestovních výdajů a příspěvků na pobyt vyplacených I. Lagosovi Parlamentem, jakož i k dokumentům obsahujícím osobní údaje týkající se parlamentních asistentů I. Lagose, které se týkají úhrad cestovních výdajů, které obdrželi, postačují k odůvodnění zrušení napadeného rozhodnutí.

- 112 Z toho vyplývá, že napadené rozhodnutí musí být zrušeno v rozsahu, v němž Parlament odepřel přístup k dokumentům obsahujícím osobní údaje týkající se I. Lagose, které se týkají úhrad cestovních výdajů a příspěvků na pobyt vyplacených I. Lagosovi Parlamentem, jakož i k dokumentům obsahujícím osobní údaje týkající se parlamentních asistentů I. Lagose, které se týkají úhrad cestovních výdajů, které posledně uvedení obdrželi. Ve zbývajících částech musí být žaloba zamítnuta.

IV. K nákladům řízení

- 113 Podle čl. 134 odst. 3 jednacího řádu se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- 114 Vzhledem k tomu, že žalobci požadovali náhradu nákladů řízení a Parlament neměl v podstatné části ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedenému uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (čtvrtý rozšířený senát)

rozhodl takto:

- 1) **Rozhodnutí Evropského parlamentu A(2021) 10718C ze dne 8. dubna 2022 se zrušuje v rozsahu, v němž odmítá poskytnout Luise Izuzquiza, Arnemu Semsrottovi a Stefanu Wehrmeyerovi přístup k dokumentům týkajícím se úhrad cestovních výdajů a příspěvků na pobyt vyplacených Parlamentem Ioannisi Lagosovi a obsahujícím osobní údaje týkající se posledně jmenovaného a k dokumentům týkajícím se úhrad cestovních výdajů vyplacených Parlamentem parlamentním asistentům I. Lagose, které obsahují osobní údaje vztahující se k uvedeným asistentům.**
- 2) **Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.**
- 3) **Parlamentu se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Van der Woude

da Silva Passos

Gervasoni

Póltorak

Pynnä

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 8. května 2024.

Podpisy